

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 7487 van 20 februari 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit op 19 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 14 juli 2003.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DUMERY, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. FIERENS loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker van Marokkaanse nationaliteit, trad op 31 juli 2002 met de Belgische A. O. in het huwelijk in Tanger.

In het kader van een gezinshereniging verkreeg verzoeker een visum voor lang verblijf en kwam hij op 19 december 2002 aan in België.

Op 30 januari 2003 diende verzoeker een aanvraag tot vestiging in functie van zijn echtgenote in.

Op 14 juli 2003 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING (2)

motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden.

Uit het schrijven van de gemeente Ronse dd 09/07/2003 blijkt dat er van een relatie tussen beiden echtelieden geen sprake is.

(...)"

2. Over de rechtspleging.

De Raad stelt ambtshalve de schending van artikel 41 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken vast omdat de vestigingsaanvraag werd opgesteld in het Frans terwijl de bestreden beslissing in het Nederlands werd genomen.

Artikel 41 § 1 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken luidt als volgt:

"De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend."

Het staat vast dat de bestreden weigeringsbeslissing uitgaat van verweerder die deel uitmaakt van de "centrale diensten". Het staat daarenboven vast dat verweerder in het Nederlands heeft geantwoord op de in het Frans geformuleerde vestigingsaanvraag.

Luidens voormelde wetsbepaling moet de beslissing in het Frans worden opgesteld. De sanctie op het niet naleven van voornoemde wetsbepaling wordt omschreven in artikel 58 eerste lid van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken, dit artikel luidt als volgt:

"Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten."

Derhalve is in toepassing van dit artikel de bestreden beslissing nietig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 juli 2003.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend en acht door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS.

J. BIEBAUT.